

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (astotā palāta)

2013. gada 9. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsta shēma, ar ko atļauj norakstīt nemateriālu vērtību nodokļu vajadzībām, iegādājoties līdzdalību ārvalstīs — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un netiek uzdots atbalsta atgūšana — Tiesību akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuālas skaršanas neesamība — Atgūšanas pienākuma neesamība — Nepieņemamība

Lieta T-400/11

Altadis SA, Madride (Spānija), ko pārstāv *J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan* un *R. Calvo Salinero*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *R. Lyal, C. Urraca Caviedes* un *P. Němečková*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 12. janvāra Lēmumu 2011/282/ES par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV L 135, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs L. Trišo [*L. Truchot*] (referents), tiesneši M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] un A. Popesku [*A. Popescu*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Ar vairākiem rakstveida jautājumiem, kas tika uzdoti 2005. un 2006. gadā (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 un P-5509/06), Eiropas Parlamenta locekļi izjautāja Eiropas Kopienu Komisiju par tiesiskā regulējuma, kas Spānijas *Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Likums par sabiedrību ienākuma nodokli)

* Tiesvedības valoda – spāņu.

12. panta 5. punktā ieviests ar 2001. gada 27. decembra *Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social* (Likums Nr. 24/2001 par fiskāliem, administratīviem un sociāliem pasākumiem; 2001. gada 31. decembra *BOE* Nr. 313, 50493. lpp.) un pārņemts ar 2004. gada 5. marta *Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Karaļa lēģislatīvais dekrēts Nr. 4/2004 par pārskatītā likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli teksta apstiprināšanu; 2004. gada 11. marta *BOE* Nr. 61, 10951. lpp.; turpmāk tekstā – “strīdīgā shēma”), atzīšanu par valsts atbalstu. Komisija būtībā atbildēja, ka saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju strīdīgā shēma, šķiet, neietilpst valsts atbalsta noteikumu piemērošanas jomā.
- 2 Komisija 2007. gada 15. janvāra un 26. marta vēstulēs lūdza Spānijas iestādēm tai sniegt informāciju, lai novērtētu strīdīgās shēmas piemērošanas jomu un sekas. 2007. gada 16. februāra un 4. jūnija vēstulē Spānijas Karaliste sniedza Komisijai pieprasīto informāciju.
- 3 Pa faksu 2007. gada 28. augustā Komisija saņēma privāta uzņēmēja sūdzību, kurā tika apgalvots, ka strīdīgā shēma ir ar kopējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.
- 4 Ar 2007. gada 10. oktobra lēmumu (kopsavilkums – OV C 311, 21. lpp.) Komisija uzsāka oficiālo izmeklēšanas procedūru par strīdīgo shēmu.
- 5 Komisija saņēma Spānijas Karalistes apsvērumus par šo lēmumu uzsākt oficiālās izmeklēšanas procedūru ar 2007. gada 5. decembra vēstuli. Laikā no 2008. gada 18. janvāra līdz 16. jūnijam Komisija arī saņēma 32 ieinteresēto trešo personu apsvērumus, tostarp prasītājas *Altadis SA* iesniegtos apsvērumus. Ar 2008. gada 30. jūnija un 2009. gada 22. aprīļa vēstulēm Spānijas Karaliste iesniedza savus komentārus par šiem ieinteresēto trešo personu apsvērumiem.
- 6 2008. gada 18. februārī, 2009. gada 12. maijā un 8. jūnijā tika rīkotas tehniskās sanāksmes ar Spānijas valsts iestādēm. Tika rīkotas arī citas tehniskās sanāksmes ar dažām no 32 ieinteresētajām trešajām personām, tostarp arī prasītāju.
- 7 Ar 2008. gada 14. jūlija vēstuli un 2009. gada 16. jūnija elektroniskā pasta vēstuli Spānijas Karaliste iesniedza Komisijai papildu informāciju.
- 8 Par līdzdalības iegādi, kas veikta Eiropas Savienībā, Komisija izbeidza procedūru ar 2009. gada 28. oktobra Lēmumu 2011/5/EK par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.). Šajā lēmumā strīdīgā shēma, kas izpaužas kā nodokļu priekšrocība, kura ļauj Spānijā reģistrētām sabiedrībām veikt nemateriālās vērtības norakstīšanu, iegādājoties līdzdalību ārvalstīs, ir atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu tad, ja tā tiek piemērota Savienībā reģistrētu uzņēmumu līdzdalības iegādei. Komisija neapturēja procedūru saistībā ar ārpus Savienības veiktām iegādēm, jo Spānijas valsts iestādes bija apņēmušās sniegt jaunu informāciju par šķēršļiem, veicot pārrobežu apvienošanu ārpus Savienības.
- 9 Spānijas Karaliste sniedza Komisijai informāciju par tiešajām investīcijām, ko Spānijas sabiedrības 2009. gada 12., 16. un 20. novembrī un 2010. gada 3. janvārī veikušas ārpus Savienības. Komisija ir arī saņēmusi apsvērumus no vairākām ieinteresētajām trešajām personām.
- 10 2009. gada 27. novembrī, 2010. gada 16. jūnijā un 29. jūnijā notika tehniskās sanāksmes, piedaloties Komisijai un Spānijas iestādēm.
- 11 Komisija 2011. gada 12. janvārī pieņēma Lēmumu 2011/282/ES par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV L 135, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

- 12 Apstrīdētajā lēmumā strīdīgā shēma ir atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ja to piemēro līdzdalības iegādei ārpus Savienības reģistrētos uzņēmumos (apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punkts). Savukārt apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. un 3. punktā saskaņā ar tiesiskās paļāvības aizsardzības principu ir ļauts turpināt piemērot strīdīgo shēmu tām līdzdalības iegādēm, kas notikušas pirms lēmuma sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2007. gada 21. decembrī, kā arī attiecībā uz tām līdzdalības iegādēm, par kurām ir jāsaņem atļauja no regulatora, kam par šo iegādi tika paziņots pirms šī datuma, un kuras bija neatgriezeniski uzsāktas pirms 2007. gada 21. decembra. Apstrīdētā lēmuma 1. panta 4. un 5. punktā turklāt ir atļauts turpināt piemērot strīdīgo shēmu līdzdalības iegādēm uzņēmēj sabiedrībās, kuras reģistrētas Ķīnā, Indijā vai citās valstīs, attiecībā uz kurām ir pierādāma skaidru juridisku šķēršļu esamība pārrobežu apvienošanai, kuras tika veiktas līdz datumam, kad šis lēmums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* – 2011. gada 21. maijam, kā arī attiecībā uz tām līdzdalības iegādēm, kurām tiek prasīts saņemt atļauju no regulatora, kam par šo iegādi tika paziņots pirms šī datuma, un kuras bija neatgriezeniski uzsāktas pirms 2011. gada 21. maija.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 13 2011. gada 29. jūlijā iesniedzot Vispārējās tiesas kancelejā prasības pieteikumu, prasītāja cēla šo prasību.
- 14 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 10. novembrī, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību.
- 15 2012. gada 6. janvārī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par Komisijas celto iebildi par nepieņemamību.
- 16 2012. gada 5. oktobrī un 13. decembrī Vispārējā tiesa procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūdza attiecīgi prasītājai norādīt, kādas sekas viņa sagaida saistībā ar šo prasību, ar Vispārējās tiesas 2012. gada 8. marta spriedumu lietā T-221/10 *Iberdrola/Komisija* un ar Vispārējās tiesas 2012. gada 21. marta rīkojumu lietā T-174/11 *Modelo Continente Hipermercados/Komisija*, un Komisijai iesniegt apsvērumus par prasītājas sniegto atbildi uz šo jautājumu. Prasītāja un Komisija atbildēja uz šiem jautājumiem noteiktajos termiņos.
- 17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- atzīt šo prasību par pieņemamu un noteikt lietas turpmāku izskatīšanu;
  - atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu;
  - pakārtoti atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā noteikts pienākums atgūt atbalstu, kas bija piešķirts par darījumiem, kuri ir notikuši pirms 2011. gada 21. maija;
  - pakārtoti tam atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu un vēl pakārtoti 4. pantu, ciktāl šīs normas attiecas uz darījumiem, kas ir veikti Marokā;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.
- 18 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt prasību par nepieņemamu;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 19 Atbilstoši Reglamenta 114. panta 1. punktam, ja kāds lietas dalībnieks to pieprasa, Vispārējā tiesa var lemt par pieņemamību, neaplūkojot lietu pēc būtības. Saskaņā ar šī paša panta 3. punktu pārējā tiesvedības daļa notiek mutvārdos, ja vien Vispārējā tiesa nelemj citādi. Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli tai ir pietiekami skaidri, un lemj, ka nav vajadzības uzsākt mutvārdu procesu.
- 20 Komisija apgalvo, ka šī prasība ir nepieņemama, jo prasītāja nav pierādījusi ne tās interesi celt prasību, ne to, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli.
- 21 Ir jāsāk ar Komisijas izvirzītās otrās iebildes par nepieņemamību pārbaudi.
- 22 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu “jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai, vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem”.
- 23 Tā kā apstrīdētais lēmums tika pieņemts oficiālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā un tas netika adresēts prasītājai, tad tas, vai tā ir individuāli skarta, ir jānovērtē atbilstoši kritērijiem, kas definēti Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedumā lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija (*Recueil*, 197., 223. lpp.). Tādējādi prasītājai ir jāpierāda, ka apstrīdētais lēmums to ietekmē dažu tai specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura to izceļ attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ to individualizē analogi tam, kādā veidā būtu individualizēts šī lēmuma adresāts (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-298/00 P *Itālija*/Komisija, *Recueil*, I-4087. lpp., 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Prasītāja norāda uz savu saņēmējas statusu strīdīgajā shēmā, lai pierādītu, ka to individuāli skar apstrīdētais lēmums, kurā minētā shēma ir atzīta par prettiesisku un nesaderīgu ar iekšējo tirgu.
- 25 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru principā nav pieņemama uzņēmuma prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tiek aizliegta nozares atbalsta shēma, ja šis lēmums to skar tikai tādējādi, ka tas pieder pie attiecīgās nozares un ir potenciāls minētās atbalsta shēmas saņēmējs. Attiecībā uz šo uzņēmumu šāds lēmums ir vispārpiemērojams pasākums, kas tiek piemērots objektīvi noteiktās situācijās un kam ir tiesiskās sekas attiecībā uz vispārīgā un abstraktā veidā noteiktu personu kategoriju (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Itālija*/Komisija, 37. punkts un tajā minētā judikatūra, un Vispārējās tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-309/02 *Acegas*/Komisija, Krājums, II-1809. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Tomēr, ja uzņēmumu, kas ir prasītājs, attiecīgais lēmums skar ne tikai kā uzņēmumu, kas darbojas attiecīgajā nozarē un kas ir potenciālais atbalsta shēmas saņēmējs, bet arī kā faktiski tāda individuālā atbalsta saņēmēju, kas piešķirts atbilstoši šai atbalsta shēmai un kuru Komisija uzdevusi atgūt, šis lēmums to skar individuāli, un līdz ar to prasība par šādu lēmumu ir pieņemama (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-15/98 un C-105/99 *Itālija* un *Sardegna Lines* /Komisija, *Recueil*, I-8855. lpp., 34. un 35. punkts, un Vispārējās tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā T-75/03 *Banco Comercial dos Açores*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 44. punkts).
- 27 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai prasītājai ir faktiski individuālā atbalsta, kas piešķirts atbilstoši atbalsta shēmai, uz ko attiecas apstrīdētais lēmums un ko Komisija ir uzdevusi atgūt, saņēmējas statuss (šajā ziņā skat. Tiesas 2011. gada 9. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P *Comitato “Venezia vuole vivere”* u.c./Komisija, Krājums, I-4727. lpp., 53. punkts un tajā minētā judikatūra, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Iberdrola*/Komisija, 27. punkts).

28 Šajā lietā prasītāja ir pierādījusi savu faktisko strīdīgās shēmas saņēmējas statusu. Tā prasības pieteikumam ir pievienojusi apliecināšu dokumentu par tās dalību strīdīgajā shēmā saistībā ar 2003. un 2006. gadā līdzdalības Marokā reģistrētas sabiedrības iegādi. Tomēr saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu un 4. panta 1. punktu uz to neattiecas šajā lēmumā paredzētais atgūšanas pienākums.

29 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, pirmkārt, norādot uz judikatūru, ka ar tās faktisko strīdīgās shēmas atbalsta saņēmējas statusu pietiek, lai pierādītu, ka tā ir individuāli skarta, un, lai to atzītu, pienākums atmaksāt saņemto atbalstu nav obligāts nosacījums. Prasītāja tostarp no iepriekš minētā sprieduma lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija secina, ka uzņēmumu var uzskatīt par individuāli skartu, ja tas saņem atbalstu, kas ir piešķirts atbalsta shēmas ietvaros, kurā atgūšana ir uzdots vispārīgā kārtā, neattiecinot šo atgriešanas pienākumu uz konkrēto uzņēmumu.

30 Šajā ziņā ir jāatgādina iepriekš minētā sprieduma lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija 53. punkts, uz kuru prasītāja balsta savu argumentāciju:

"[...] individuāla atbalsta faktiskie saņēmēji, kas ir piešķirts atbilstoši atbalsta shēmai un kuru Komisija ir uzdevusi atgūt, šī iemesla dēļ ir individuāli skarti [...]"

31 Šis citāts ir ticis interpretēts, uz to atsaucoties Tiesas un Vispārējās tiesas nolēmumos tādā ziņā, ka faktiskais atbalsta saņēmējs atbalsta shēmas ietvaros tiek uzskatīts par tādu, ko individuāli skar Komisijas lēmums par šo shēmu vienīgi tad, ja tas ir saņēmis atbalstu, kurš ietilpst minētajā lēmumā paredzētā atgriešanas pienākuma piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Itālija un Sardegna Lines/Komisija*, 31. un 34. punkts; Vispārējās tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā *T-301/02 AEM/Komisija*, Krājums, II-1757. lpp., 46.–48. punkts, un iepriekš minēto rīkojumu lietā *Modelo Continente Hipermercados/Komisija*, 30. punkts). Atgūšana, uz kuru ir atsauce iepriekš minētā sprieduma lietā *"Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija 53. punktā, līdz ar to attiecas uz atbalstu, ko ir ieguvusi prasītāja attiecīgajā gadījumā, nevis atbalstu vispārīgā kārtā, kas sniegts saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu.

32 Šī interpretācija turklāt ir apstiprināta iepriekšminētā sprieduma lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija 56. punktā, kas skan šādi:

"[...] atgūšanas rīkojums individuāli attiecas uz visiem attiecīgās shēmas labuma guvējiem, jo jau no strīdīgā lēmuma pieņemšanas brīža viņi ir pakļauti riskam, ka viņu saņemtās priekšrocības tiks atgūtas, un tāpēc ir ietekmēts viņu tiesiskais stāvoklis. Tādēļ šie saņēmēji pieder pie ierobežota loka [...], un nav jāvērtē papildu nosacījumi attiecībā uz situācijām, kad Komisijas lēmums neietver atgūšanas rīkojumu. Turklāt iespējamība, ka vēlāk par nelikumīgām atzītās priekšrocības no saņēmējiem netiek atgūtas, neliedz šos saņēmējus uzskatīt par individuāli skartiem."

33 Pirmkārt, no šī iepriekš minētā sprieduma lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija punkta pirmā un otrā teikuma, tos lasot kopsakarā ar 55. punktu, izriet, ka Tiesa ir vērtējusi vienīgi attiecīgo gadījumu šajā spriedumā, kurā apstrīdētajā aktā attiecībā uz prasītāju bija paredzēts atgūšanas pienākums. Tiesa pirmajā teikumā konstatē, ka atgūšanas rīkojums individuāli attiecas uz visiem attiecīgās shēmas atbalsta saņēmējiem, tiem esot pakļautiem riskam, ka saņemtais atbalsts būs jāatgriež, un otrajā teikumā izslēdz situācijas, kurā Komisijas lēmums neietver atgūšanas rīkojumu, vērtēšanu. Otrkārt, no iepriekš minētā sprieduma lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija 56. punkta trešā teikuma, to lasot kopā ar šī paša sprieduma 55. punktu, izriet, ka ar šādu atgūšanas pienākumu, kas attiecas uz prasītāju, pietiek, lai to individualizētu, nepastāvot vajadzībai vērtēt, vai valsts līmenī šim pienākumam ir kādas sekas (iepriekš minētais rīkojums lietā *Modelo Continente Hipermercados/Komisija*, 29. punkts).

- 34 Tiesa tādējādi prasītājas norādītajā iepriekš minētajā spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija secināja, ka prasītāja ir individuāli skarta attiecīgajā lietā apstrīdētajā aktā noteikto atgūšanas pienākumu dēļ attiecībā uz atbalstiem, ko tā bija saņēmusi, neatkarīgi no tā, vai šis pienākums ir izpildīts. Līdz ar to nevarot secināt, ka tikai ar faktiskā atbalsta saņēmēja statusu atbalsta shēmas ietvaros pietiek, lai individualizētu minēto saņēmēju, ja uz to nav attiecināts atbalsta, kas sniegts saskaņā ar minēto shēmu, kura paredzēta apstrīdētajā aktā, atgūšanas pienākums.
- 35 Tāpat šajā ziņā nav nozīmes Vispārējās tiesa 2010. gada 21. maija spriedumam apvienotajās lietās T-425/04, T-444/04, T-450/04 un T-456/04 Francija u.c./Komisija (Krājums, II-2099. lpp.). Protams, kā prasītāja norāda, Vispārējā tiesa šī sprieduma 123. punktā ir uzskatījusi, ka strīdīgā lēmuma noteikuma atcelšanai, konstatējot, ka attiecīgais atbalsts ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu, būtu tādas sekas, ka secinājums par attiecīgā atbalsta pasākuma, kas ir tai labvēlīgs individuāls pasākums, nelikumību būtu spēkā neesošs, tādējādi radot juridiskas sekas, kas grozītu tās tiesisko stāvokli un tai radītu priekšrocību. Tomēr, kā to pareizi uzsver Komisija, šajā jautājumā Vispārējā tiesa ir ieņēmusi nostāju par pieņemamības nosacījumu – interese celt prasību –, kurš tostarp atšķiras no individuālā skārums nosacījuma tādējādi, ka tas attiecas uz ieguvumu, kas prasītājam radīsies tā celtās prasības rezultātā, nevis īpašo saikni, kas vieno šo prasītāju un lēmumu, kas ir prasības priekšmets (skat. iepriekš 23. punktu un arī 38. punktu).
- 36 Visbeidzot ir jānorāda arguments, kas saistīts ar saskaņā ar shēmu, kas atzīta par nesaderīgu, piešķirtā atbalsta faktiskā saņēmēja mantisko risku, kas izrietētu no iespējamajām šādas atzīšanas par nesaderīgu, sekām, jo prasītāja saistībā ar to pauda vien apgalvojumu, nesniedzot nekādu paskaidrojumu par iespējamajām minētajām sekām un tādējādi arī par apgalvoto mantisko risku.
- 37 Otrkārt, prasītāja apgalvo: pieņemot to, ka, lai to uzskatītu par tādu, ko individuāli skar apstrīdētais lēmums, ir jāpastāv saņemtā atbalsta atgūšanas pienākumam, uz to šajā lietā attiecas šāds pienākums. Darījumu, kas veikti līdz 2007. gada 21. decembrim, izslēgšana no atgūšanas pienākuma piemērošanas jomas saskaņā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu nav galīga, jo *Deutsche Telekom AG* lietā T-207/10 ir cēlusi prasību pret šo apstrīdētā lēmuma rezolūīvās daļas punktu.
- 38 Ar šādu pamatojumu prasītāja sajauc arī pieņemamības nosacījumu par individuālu skārums ar interesi celt prasību. Ja var rasties interese celt prasību vai – gluži otrādi – izzust, tostarp no prasītājas neatkarīgu apstākļu dēļ un apstrīdētā lēmuma dēļ, kas iestājušies pēc prasības celšanas Savienības Tiesā, fiziskas vai juridiskas personas individuāls skārums tiek vērtēts prasības celšanas dienā un nav atkarīgs tikai no apstrīdētā lēmuma. Tādējādi persona, kuru individuāli skar lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un ar ko uzliek pienākumu to atgūt, vēl aizvien individuāli ir skarta pat tad, ja vēlāk šķiet, ka tai netiks prasīta atbalsta atmaksa (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, 56. punkts, un ģenerālvokātes V. Trstenjakas [V. Trstenjak] secinājumus šajā lietā, Krājums, I-4732. lpp., 81. un 82. punkts; skat. arī iepriekš 33. punktu).
- 39 Turklāt ir jāatgādina, ka, lai prasītājs būtu individuāli skarts ar apstrīdēto lēmumu, tam ir jāpierāda sava piederība pie slēgta loka, proti, pie grupas, kuras locekļu skaits nemainās pēc apstrīdētā tiesību akta pieņemšanas (šajā ziņā skat. Tiesas 1990. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-152/88 *Sofrimport* /Komisija, *Recueil*, I-2477. lpp., 11. punkts, un 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 63. punkts).
- 40 Šajā gadījumā Vispārējās tiesas lietā T-207/10 veiktā apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkta iespējamā atcelšana un tam pakārtota strīdīgā atbalsta atgūšana no prasītājas, kas turklāt ir visai teorētiska, neļauj tādējādi uzskatīt, ka tā ir individuāli skarta (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Iberdrola* /Komisija, 42. punkts).
- 41 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais lēmums prasītāju neskar individuāli.

- 42 Prasītāja tomēr apgalvo, ka šajā lietā tai nav jāpierāda, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli, jo šo lēmumu varētu kvalificēt kā reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 43 Komisija iebilst, ka apstrīdēto lēmumu nevar kvalificēt kā reglamentējošu aktu, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, norādot vairākus apstrīdētā lēmuma īstenošanas pasākumus, jo īpaši, Spānijas likumdevēja panākto strīdīgās shēmas atcelšanu, nodokļu iestāžu veikto saskaņā ar strīdīgo shēmu pretlikumīgi piešķirtā atbalsta atgūšanu no tā ieguvējiem, kā arī attiecīgās nodokļu priekšrocības atzīšanu vai atteikšanu, ko veic tās pašas iestādes.
- 44 Savukārt prasītāja uzskata, ka Komisijas norādītie pasākumi nav īstenošanas pasākumi LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē. Apgalvotos atgūšanas pasākumus par tādiem nevarot uzskatīt, jo atgūšanas uzdevums, kas ir ietverts apstrīdētajā lēmumā, ir pilnībā saistošs Spānijas Karalistei, kurai rīcības brīvība nav piešķirta. Tāpat strīdīgās, par nesaderīgu atzītās shēmas atcelšana, kā arī attiecīgās nodokļu priekšrocības piešķiršanas atzīšana vai atteikšana, kas jau ir noteiktas apstrīdētajā lēmumā, ir tikai juridiskas sekas.
- 45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 288. panta ceturto daļu tāds lēmums kā šajā lietā, uzliek saistības kopumā tiem, kam tas ir adresēts. Līdz ar to pienākums atteikt piešķirt strīdīgās shēmas atbalstu, atcelt piešķirtās nodokļu priekšrocības un atgūt saskaņā ar šo shēmu piešķirtos atbalstus ir lēmuma, ko ir apstrīdējusi Spānijas Karaliste, kurai tas ir adresēts, juridiski saistošās sekas.
- 46 Savukārt apstrīdētais lēmums tādas juridiskas sekas nerada strīdīgās shēmas atbalsta ieguvējiem. Apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktā nav definētas nesaderības ar iekšējo tirgu radītās sekas attiecībā uz katru no minētās shēmas atbalsta ieguvējiem, jo šis atzinums par nesaderību pats par sevi minētajiem ieguvējiem nerada nekādu aizliegumu vai rīkojumu. Turklāt nesaderība noteikti vienādi neietekmē visus strīdīgās shēmas atbalsta ieguvējus. Nesaderības sekām tādējādi jābūt individuālām saskaņā ar tiesību aktu, ko izdod kompetentas valsts iestādes – kā paziņojums par nodokli, kas ir apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punkta īstenošanas pasākums LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 47 Šajā ziņā nav nozīmes prasītājas norādei uz to, ka Spānijas Karalistei nav nekādas rīcības brīvības, izpildot apstrīdēto lēmumu. Rīcības brīvības neesamība tiešām ir kritērijs, kas jāizvērtē, lai konstatētu, vai ir izpildīts nosacījums par tiešu ietekmi uz prasītāju (skat. Vispārējās tiesas 2000. gada 26. septembra spriedumu lietā T-80/97 *Starway/Padome, Recueil*, II-3099. lpp., 61. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr prasība, lai tiesību aktā nebūtu LESD 263. panta ceturtajā daļā minētie īstenošanas pasākumi, atšķiras no prasības par tiešu ietekmi (Vispārējās tiesas 2012. gada 4. jūnija rīkojums lietā T-381/11 *Eurofer/Komisija*, 59. punkts, un 2013. gada 5. februāra rīkojums lietā T-551/11 *BSI/Padome*, 56. punkts).
- 48 No tā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverti īstenošanas pasākumi un ka līdz ar to tas nav kvalificējams kā reglamentējošs akts, kurā nav ietverti īstenošanas pasākumi LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē. Prasītājas arguments, kas balstīts uz šīs tiesību normas pēdējo teikumu, ir jānoraida.
- 49 Šo secinājumu neatspēko prasītājas arguments par tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu tādā nozīmē, ka tā nevarēja celt prasību atcelt atzinumu par strīdīgās shēmas atzīšanu par nesaderīgu apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktā.
- 50 Tādēļ ir jāatgādina, ka Savienība ir tiesiska kopiena, kuras institūcijas ir pakļautas to izdoto aktu atbilstības Līgumam un vispārējiem tiesību principiem, tai skaitā pamattiesībām, kontrolei. Tādējādi privātpersonām jābaida efektīva savu tiesību, kas tām izriet no Savienības tiesiskās kārtības, aizsardzība tiesā (skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedumu apvienotajās lietās T-443/08 un T-455/08 *Freistaat Sachsen u.c./Komisija*, Krājums, II-1311. lpp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr šajā lietā prasītājai nekādā veidā netiek liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Pat ja šī prasība tiek atzīta par nepieņemamu, nekās neliedz prasītājai apstrīdēt valsts tiesā

apstrīdētā lēmuma īstenošanas pasākumus, tostarp paziņojumu par nodokli, ar kuru atteikts piešķirt strīdīgās shēmas atbalstu. Valsts tiesa tostarp varētu izvērtēt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punkta spēkā esamību saskaņā ar LESD 267. pantu (šajā ziņā pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Eurofer/Komisija*, 60. punkts).

- 51 Tādējādi šī prasība ir jānoraida kā nepieņemama un nav jāizvērtē pirmā Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, kas balstīta uz prasītājas intereses celt prasību neesamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 52 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja tas ir bijis prasīts. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Altadis, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Luksemburgā, 2013. gada 9. septembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
L. Truchot